

ravnatelj česk. učiteljskega. Liberalcem vsake vrste ni ljubo imenovanje duhovnika na tako mesto. — V Gradcu so si ultranemški možje osnovali društvo, da ustavi ali vsaj zastavi napredovanje naših „posojilnic“, a mi menimo, da stojé te trdno, ker jim ni prvo — hujskanje. — Obrtniška kamora v Celovcu namerava si za poslanca v drž. zbor izvoliti barona Dumreicherja, sekcijskega svetnika v ministerstvu za uk in bogočastje. Mož misli pristopiti nemškemu klubu. No, če je to resnica, potlej pa ga naj le hitro volijo, da pride brž ko brž iz ministerstva. Škode napravi manj v drž. zboru, kakor pa v ministerstvu. — Kupčija z železnino tiči tudi na Kranjskem. V Železnikih, kjer so take fužine, kreijo fužine zaporedoma število svojih delalcev. — V Ljubljani so v nedeljo vložili temeljni kamen za novo hišo kat. rokodelskih pomočnikov. To je lepo napredovanje. — Pred porotno sodbo je stal v Gorici grof Savorgnan, ker je bil v jezi svojo soprogo pre-sestnico pa nje častilca nekaj obstrelil, pa so ga nekrivim spoznali. — Mestno starestinstvo v Trstu noče c. kr. rezervistom dajati mesa brez daca, pravijo, da zato ne, ker so c. kr. vojaki. To bilo bi pa že hudo. — Nadvojvoda Albreht je že prišel v Serajevo in vzprejeli so ga povsodi, kamor je prišel, z vidnim veseljem. — Minister prava postal je na Ogerskem Fabinyi, ali bode hodil pota, kakor prejšnji minister dr. Pauler, ni še znano.

Vnanje države. Grška vlada se je na zadnje vendar le udala. Dosedanje ministerstvo je odstopilo in novo je izdalo povelje, da se takoj prične razoroženje. Na to pa so tudi Turki isto storili. Vojske toraj, vsaj za zdaj je ne bo, toda kaj vemo, kako dolgo jim ona izostane? Stvari so tam doli vse le od dnes do jutri. — Srbska skupščina stoji v svoji precejšnji večini na strani nove vlade toda pravijo, da bolj za voljo kralja, kakor pa za voljo ministrov. — Rusija že izpoznavna, da ji Nemčija ni prijazna in zato ji bo treba biti bolj pazni nasproti njej. Car in njegova družina še biva v Livadiji. Za mestom pa pravijo, da so nihilisti užgali log nad tri milje široko. Druge nesreče se v tem ni izgodilo, škoda pa je se veda velika. — Knez Bismark skrbi ne samo za Nemčijo, ampak tudi za svojo rodbino, ravnokar je imenoval svojega sina grofa Herberta za drž. tajnika. To mesto je menda naj-imenitniše za drž. kancelarjem. — Gladston se godi hudo gledé njegove sprave z Irci, bati se mu je celo ustaje od strani nekaterih pre-testantovskih provincij. Blagi mož pa še vse eno ne misli odjenjati od nje. — Grof Pariški je prišel uni dan v Pariz in ljudstvo ga je živahno pozdravilo, vsled tega je velika jeza in še večji strah šinil v republikanske moževe, češ, da so principi nevarni republiki. To je sicer

že mogoče, toda koj hitro še ne. — Španjska kraljica udovica porodila je v ponedeljek sina, ime mu bodo dali Alfonz XIII. Vsled tega je bojda veliko veselje po celi Španiji. — V Gornji Italiji, po Benečanskem še zboleva vedno kje kdo za kolero. V Benetkah so še v ponedeljek štirje zboleli, štirji pa umrli, v Bari pa jih je šest zbolelo in štirje so umrli. Volitev, ki se zdaj vrše po celi Italiji, se verni katoliki ne udeležijo in so jim sv. Oče sami v tem pritrčili. — Če je resnica, kakor se javlja po svetu, bi Kitajci raji dnes ko jutri segli za orožje pa mahnili po Rusih, a mi menimo, da ne bo take sile.

Za poduk in kratek čas.

Duhovnija sv. Križa nad Mariborom.

(V spomin njenega stoletnega obstanka. Spisal J. S.—a.)
(Konec.)

6. Dušni pastirje.

1. Belič Anzelm, bivši frančiškan in vojaški kaplan je bil prvi dušni pastir pri sv. Križu od 29. junija 1786—1805. Takrat je šel za župnika v Lembah, kder je umrl 28. julija 1812. —

Po Beličevem odhodu je bil tukaj provizor prejšnji kurat v Kapli, Jožef Kožuh, od leta 1805—1807. Od tod je šel za župnika k sv. Marjeti na Pesnici.

2. Pukel Janez, od okt. 1807 do nov. 1817; takrat se je tej duhovniji odpovedal, postal provizor v slov. fari v Mariboru, poznej pa župnik v Rušah, kder je 6. jan. 1828 umrl.

3. Peric Jožef od 15. nov. 1817 do konca aprila 1826. Poprej je bil kaplan pri sv. Lovrencu v Puščavi, provizor v Zelenem travniku in kaplan pri sv. Petru pod Mariborom. Od sv. Križa je šel za župnika v Selnico.

Po njegovem odhodu je od maja do julija oskrboval sv. Križ Kamniški kaplan Janez Heržič.

4. Kurnik Janez od 10. jul. 1826 do 8. nov. 1830. Od tod je postal župnik pri sv. Marjeti na Pesnici.

Od nov. 1830 do 23. aprila 1831 je bil provizor Matija Ferenc, potem pa je prišel za župnika.

5. Marinšek Jožef od 23. aprila 1831 do 18. dec. 1834, potem župnik na Ptujski gori. Za njim je bil provizor od 18. dec. 1834 do 1. junija 1835 Jožef Senekovič.

6. Švarc Janez od jun. 1835 do 18. jul. 1848; potem je odšel za župnika na Ptujsko goro. Rojen je bil v Banovcih 1. aprila 1798, umrl je 26. marcija 1872.

Provizor je bil za njim do 1. nov. Simon Topolnik, ki je potem šel kaplanovat k sv.

Martinu pod Vurbergom in je kot župnik v Remšniku umrl 6. maja 1861.

7. Mihelič Franc, rojen v Vurbergu 1802, posvečen 28. jul. 1833, je kaplanoval v Kamnici in v Mariboru; pri sv. Križu je bil kurat od 1. nov. 1848 do 7. jan. 1857; umrl je kot župnik pri sv. Martinu pod Vurbergom 6. dec. 1867.

Za njim je oskrboval to duhovnijo od 7. januarja do maja 857 Glavnik Andrej, ki je od tod šel kaplanoval k Veliki nedelji, ter je kot župnik pri sv. Janžu na Dravskem polju umrl 1869.

8. Simonič Franc, rojen pri sv. Urbanu 20. nov. 1803, posvečen 29. jul. 1832, kaplanoval je pri Mali nedelji, pri sv. Križu na Murškem polju, v Ljučanah, v slov. fari v Mariboru; pri sv. Križu je bil župnik od 1. maja 1857 do svoje smrti 15. aprila 1866. Njegov nagrobni kamen je vzdignjen zraven velikih vrat v cerkevno steno.

Provizor je bil za njim Martin Sattler, ki je 1. sept. odšel za kaplana k sv. Lovrencu v Puščavo. Zdaj je župnik v Monsbergu.

9. Berlič Franc od 1. sept. 1866 do 25. aprila 1868. Takrat se je s škofijskim dovoljenjem odpovedal tej duhovniji; zdaj je župnik v Stranicaх blizu Konjice.

Za njim dolgo let ni bila ta duhovnija stalno nameščena, ampak zaporedoma so bili provizorji Vraz Jožef starši, od 7. maja 1868 do 12. aprila 1872; od tod je šel za kaplana na Ptujsko goro, potem k sv. Benediktu, in zdaj je župnik v Skomrah.

Vraz Jožef mlajši od 12. aprila 1872 do 20. junija 1876. Dne 31. oktobra istega leta je umrl na svojem posestvu v Selnici.

Fideršek Matija od 20. junija 1876 do 4. jan. 1883. Potem je bil kaplan v Slivnici in zdaj je v Vojniku.

10. Vraz Anton, najprej provizor do 1. okt. 1884, potem župnik. Rojen pri sv. Roprtu v slov. goricah 4. jun. 1846 in posvečen v Mariboru 21. julija 1871 kaplanoval je pri Mariji Snežni do 20. marca 1873, v Svičini do 30. aprila 1874, potem v Kapeli do 17. junija 1881, zmes je bil ondu tudi provizor, v Kamnici do 26. junija 1882 in pri sv. Marjeti na Pesnici, od koder je prišel k sv. Križu dne 4. januarja 1883.

7. Odlični Križevčanje.

Troje odličnih mož, ki so se pri sv. Križu narodili, moramo pred vsem omeniti dva duhovskega in enega svetskega stana.

1. Janez Čepe, rojen 28. aprila 1792 na Požganovem posestvu je z izvrstnim uspehom študiral v Mariboru ter v Gradcu po dovršenem tretjem letu bogoslovja bil posvečen 21. sept. 1814. Najprej je leto dni služil za

kaplana v Jarenini, potem pa pri mestni župniji v Mariboru, kder je žali bože že 1. 1817. umrl. Njegova zasluga je, da je tudi njegov mlajši brat France šel študirat ter tudi duhovnik in izgleden domoljub postal.

2. France Čepe, brat Janezov se je narodil 23. avg. 1802, posvečen je bil v Gradcu 28. avg. 1827 in je najprej eno leto bil kaplan pri sv. Marjeti na Pesnici, potem dva meseca pri sv. Vidu na Vogavi, in potem spet pri sv. Marjeti do 25. febr. 1830. Takrat so ga bili poklicali za kateketa na glavno šolo v Maribor. Leta 1835. je postal župnik in poznej dekan Jareninski, kder je jako blagonsno deloval do svoje smrti 23. jul. 1861. Sekovski knezoškof so ga zavoljo njegovih zaslug imenovali častnim korarjem, lavantinski pa konzistorijalnim svetovalcem. Njegovo življenje so jako lepo popisali sami knezoškof Anton Martin v Drobčnicah 1. 1862, ki se nahaja tudi v III. zvezku „zbranih spisov Antona Martina Slomškega“ sta 359—387.

3. Izmed odličnih mož svetskega stana nam je omeniti učenega in rodoljubnega c. k. profesorja Franca Hauptmana, ki se je narodil 2. marca 1847, je odlično študiral v Mariboru, in dovršivši vseučiliščne študije se posvetil učiteljskemu stanu. Zdaj je c. k. profesor na dekliškem pripravnišću v Gradcu. Svoje rodoljubje je že večkrat djanski pokazal v svoji domačiji, v razumniških krogih pa je že dolgo poznan kot izvrsten učitelj in pisatelj slovenski.

Smešnica 20. Neka družina se je bila iz mesta peljala na kmete. Ko se pelje zvečer domov, sedita on in ona na vozu spredaj, zadaj pa juni hčerki in pri njih nogah čepite dve gosi, ki ji je kupila gospa za god moža. Pred mestom pa jim ustavi dacar voz ter jih vpraša, kakor po navadi, ali bi imeli na vozu kaj za dac. „Nič druga“, odvrne zgovorna gospa, „kakor tu le zadaj dve gosi“. Dacar misli, da meni gospa dekleti, odvrne ji, smeječ se: „Tedad pa le naprej, za take ni daca!“

Razne stvari.

(Okrajni odbor.) Novi okrajni zastop v Mariboru je volil v odbor dr. J. Schmidererja, (brata prejšnjega) za načelnika, za namestnika pa J. Bankalarija, v odboru so na dalje David Hartmann, Roman Pachner, dr. H. Lorber — vsi v Mariboru in zdravnik dr. Fr. Kornfeld iz sv. Marjete pa krčmar J. Wiethaler iz Tresternece, zadnja naj zastopata menda zunanje kmete pa Slovence. Prav se jim izgodi — tištim kmetom, ki so volili te gospode.

(Star denar.) Petdesetaki iz leta 1866 ne izdajajo se več pa tudi ne sprejemajo od meseca junija drugje, kakor na Dunaju pri osrednji kasi.